

## DEL 2

Tekst: "sms-språket" fra Si;D, Aftenposten 25.07.2008 (vedelegg 4) Skriv et leserinnlegg hvor du svarer Sabina (16)

### "sms-språket"

Jeg leste et innlegg på Si;D i aftenposten 25.07.2008, der Sabina skriver om at vår generasjon har et sms språk som aldri før har eksistert og at dette er en skummel måte og kommunisere på. Dette vil jeg si meg både enig og uenig i!

Den så kalte "angreknappen", jeg vil si at uansett om man sier til en person via mobil eller ansikt til ansikt, så har du uansett ikke denne "angreknappen", man skal alltid passe på hva man sier, og noen ganger vil jeg si at det kanskje til og med er mindre sårende om man sier til en person på melding at du hater henne/han, enn om du sier det ansikt til ansikt. Men sant som du sier at hvis man forteller en hemmelighet for eksempel på facebook, så kan den hemmeligheten lett komme videre å ut til tusenvis av andre pc-er, men det kan det vell når du sier det ansikt til ansikt også?

Jeg syntes faktisk at vi er ganske heldig om lever i denne teknologiske tiden som vi gjør, det er mye som ikke ble sakt før, fordi man ikke turte og si det ansikt til ansikt som i dag blir sakt. Hvis du tar et eksempel med to bestevenninner, du er vell enig i at det er vanskelig og gå rett bort til bestevenninnen din og fortelle noe du syntes er fryktelig galt? Da er det behagelig og kunne skrive en melding og forklarer situasjonen på en ordentlig måte, da får også

venninnen din satt seg ned og tenkt over hva du har skrevet. Så min mening er at det er veldig behagelig med sms-språket, selv om det kanskje kan være litt skummelt, men det kommer an på om man har vett, og vet hvordan man skal bruke det!

Jente (17)

### DEL 3

#### OPPGAVE B

Tekst: Ta utgangspunktet i et av bildene eller begge bildene (vedelegg 3), og skriv en novelle.

#### **Den dagen, teknologien tok over!**

jeg bare sto der, følelsen av ensomhet strømmet igjennom kroppen min. Hvor var de? Det var mørkt og kaldt, midt på vinters tid, men skolen hadde enda ikke skrudd opp varmen, hvorfor gjorde de ikke det? Hadde dommen dagen kommet? Var jeg den eneste overlevende? Jeg kunne ikke forstå, hvorfor var klasserommet mitt tomt?

"Neimen står du her og blomstrer?" jeg skvatt til, jeg var ikke alene! Jeg snudde meg rundt og der sto læreren min med et smil om munn. "Ja, hvor er resten av klassen?" Sa jeg og så nok litt forvirret ut. Lærene mine klødde seg i hode, og så seg rundt. " Nei, det kan vi begge undre oss" han lo litt forsiktig. Hva var det som hadde skjedd?

Vi ventet en time før tlf min ringte " hallo?" det var Kasper i klassen min som ringte, han fortalte meg at han og de andre guttene i klassen hadde vært oppe hele natta og spilt noe som het COD, jeg viste ikke akkurat hva det var, men viste at det var det mest populære gutte spillet på markede. "men hvorfor er dere ikke på skolen? jeg merket at jeg ble irritert, hva skal det bli av ungdommen om vi bare sitter hjemme foran pc-en og tv-en? " nææh, vi skal spille hele dagen også, gidder du og si til Tor at vi er syke?" jeg svarte bare ja og la på. "det Var Kasper sa jeg, jeg skulle si at alle guttene i klassen er syke" jeg viste at han kom til og avsløre meg, jeg var så fryktelig dårlig på og lyve. Tor så på meg, og ristet på hode. Hva hadde teknologien gjort mot verden? Hvordan skal vi om et par år klarer og styre verden selv?

Etter en god stund sa Tor at jeg bare kunne dra hjem, men jeg ville ikke være som dem, jeg ville lære noe, jeg ville klare å passe min verden, når de eldre døde, det var vi som kom til og få ansvaret, var det ingen andre enn meg, som forsto det? "kunne jeg fått noen oppgaver og jobbet med?" jeg smilte forsiktig. "ingen grunn til smisk i dag Karin, du har fått pluss i boken bare ved å stille opp!" han smilte og tok følge med meg ut døren.

På hjem veien ringte jeg jentene i klassen, to av dem hadde sittet oppe hele natten og sett på "one tree hill" som var den kuleste serien for jentene, 4 av dem kunne ikke komme på skolen fordi de hadde snakket for lenge i tlf på natta, og klarte ikke stå opp. Jeg ringte derfor bestevenninna mi, hun måtte jo være syk, hun ville aldri skulket skolen på denne måten. "hallo, hvor i all verden er du?" jeg var sint og viste det veldig tydelig, "sorry assa, men jeg snakket med Terje i går på facebook, han virket sykt sur liksom, og bare skrev masse dritt, jeg fikk ikke sove i natt fordi jeg var så sykt redd for at jeg skulle miste han." jeg himlet med øynene, jeg hadde hørt denne historien tusen ganger, og vær gang så er det bare fordi det som var blitt skrevet ble tolket feil av venninnen min. "men jeg har snakket med han nå da, og det var bare jeg som tolket det feil, så vi er venner igjen" jeg begynte og le "jaja, du får kose deg, prøv og kom på skolen i morgen da!"

Hva hadde teknologien gjort mot oss?